

Košickým arcibiskupom sa stal Bernard Bober

Doterajší pomocný biskup Košickej arcidiecézy Bernard Bober sa stal novým arcibiskupom namiesto Alojza Tkáča. Ako člen Konferencie biskupov Slovenska vykonáva Bober funkciu predsedu Rady pre pastoraáciu Rómov a menšín a tiež je členom komisie pre katechizáciu a školstvo.

Pravda, (SITA), 5.6.2010

Dobrovoľná abstinencia škandálom nezabráni

Na otázky odpovedá psychológ a religionista Richard Gróf

Aký vplyv má celibát na jednotlivca?

Pri celibáte nie je odopieraná len potreba sexuálneho kontaktu, ale aj citový vzťah s partnerom. Zjednodušene sa dá povedať, že na labilnejšie alebo predisponované povahy môžu dlhodobá frustrácia a tlak pôsobiť negatívne. Naopak, stabilnejšie povahy môžu nedostatok v jednej oblasti kompenzovať zvýšeným úsilím pre iný cieľ a dosiahnuť v ňom maximum svojho potenciálu.

Má racionálny základ tvrdenie, že so zdobrovoľnením celibátu by prišlo aj k poklesu škandálov v cirkvi?

Opodstatnenie by stratilo utajovanie prípadnej partnerky alebo nepriznanie sa k otcovstvu. Nikdy som sa však nestretol s informáciou, že by sexuálna abstinencia spôsobovala pedofiliu. Zdravý člo-

vek postavený pred dilemu „strata profesie“ verzus „sexuálne potreby“ by volil masturbáciu alebo tajný sexuálny pomer, prípadne by využil anonymné sexuálne služby. Ak by pôsobil len tlak „povinného“ celibátu, nie je dôvod uchýliť sa k pedofilii. Nemožno preto predpokladať, že dobrovoľný celibát by vyriešil škandály okolo pedofílie duchovných.

Možno v celibáte netrpieť, ale nachádzať v ňom radosť?

Verím, že áno. Život ukazuje mnoho príkladov, keď je moc ideí silnejšia než biologická prirodzenosť. Ľudia sú schopní za myšlienky dokonca položiť život a vzoprieť sa tak najsilnejšiemu biologickému pudu - pudu sebazáchovy. U človeka, ktorý sa pre celibát rozhodol, môže akt odriekania a viera s ním spojená sýtiť viacero psychických potrieb, ktoré môžu byť dokopy silnejšie a dôležitejšie než biologické. **SME 5.6.2010**

Celibát ročne porušia desiatky kňazov

Katolícka cirkev vie len odhadnúť, koľkí kňazi majú vzťahy so ženami a koľkí majú deti. Nemusi to znamenať ich odchod.

Pre porušenie záväzku celibátu odchádzajú u nás z kňazskej služby asi traja až štyria katolícki farári ročne, vraví Jozef Kováčik, hovorca Konferencie biskupov Slovenska.

Mnoho ďalších pokračuje v pastoračnej činnosti. „Môžeme hovoriť maximálne o desiatkach prípadov ročne,“ povedal Kováčik.

O počte prípadov nemá prehľad

ani cirkev, dozvedajú sa o nich zväčša len spovedníci. Pokiaľ sa farár kaja, môže pokračovať v činnosti, okamžitá suspendácia prichádza, len ak sa duchovný chce oženiť.

Samotní kňazi priznávajú, že prijať celibát nie je jednoduché. Niektorí otvorene hovoria, že cirkev by mala pravidlo prehodnotiť. „Podľa mňa by mal nastať posun, aby bol celibát dobrovoľný,“ povedal už dávnejšie kňaz Jozef Červeň. **Karol Sudor, SME 5.6.2010**

Mestá sú pod vodou

Toľko dažďa ako od začiatku mája do včera na Slovensku nenapadlo od roku 1939. Predbežne je to 200 milimetrov, čo je 300 percent dlhodobého priemeru. Výsledkom sú zaplavené mestá a dediny, neprejazdné cesty, odstavené vlaky, nefungujúce telefónne spojenie a obrovské škody. Najhoršia situácia bola včera na východe a juhu stredného Slovenska. Zatopený Kežmarok zostal bez elektriny a plynu. Pod vodou boli aj viaceré časti Bardejova a Levoče. Odrezaná od sveta zostala Stará Ľubovňa, pretože zaplavilo všetky mosty. Stovky ľudí evakovali, na mnohých miestach došlo k zosuvom pôdy.

Hydrologička Jana Pekárová zo Slovenskej akadémie vied hovorí, že momentálne prišlo k takým rozsiahlym záplavám preto, lebo vysoké úhmy zrážok postihli veľké územie. Podľa nej by v tejto situácii nepomohli ani zvýšené protipovodňové hrádze. Riešenie vidí skôr v stavaní ďalších priehrad. „Rieky, na ktorých sú v nádržiach dostatočné kapacity, ako napríklad Váh, situáciu zvládajú,“ pripomína odborníčka.

Na povodne zareagovali aj politici. Strany prerušili predvolebnú kampaň a rozhodli sa pomáhať. Vláda oznámila, že ľudí, ktorým povodne spôsobili veľké škody, odškodní. Chce na to poskytnúť 25 miliónov eur z viacerých rezervných fondov.

Slovenská katolícka charita spustila zbierku pre postihnuté oblasti už v druhej polovici mája, pridávajú sa k nej aj Konferencia biskupov Slovenska, Slovenský Červený kríž či združenie Človek v ohrození. To podalo na ministerstvo vnútra žiadosť, aby mohlo vypísať zbierku. „Keď dostaneme vyjadrenie, začneme konať,“ povedal Matúš Plavecký zo združenia Človek v ohrození. Slovenský Červený kríž poskytuje v zaplavených oblastiach minerálnu vodu, čerpadlá, deky, šatstvo či dezinfekčné prostriedky.

Predseda NR SR Pavol Paška včera pripustil možnosť posunutia termínu parlamentných volieb, ak by sa povodňová situácia zhoršovala.

Pravda, 5.6.2010

Celibát? Ročne zlyhajú desiatky kňazov

Katolícka cirkev priznáva, že viacerí farári majú deti. Nie vždy musia odísť, niekedy stačí pokánie.

Milan sa blíži k päťdesiatke. Že jeho skutočným otcom je rímskokatolícky kňaz, mu mama prezradila, keď mal desať rokov. „Jemu tiež povedala, že o tom viem, asi chcela, aby mal ku mne otcovskejší vzťah,“ vysvetľuje Milan a dodáva: „Možno by sa od nás aj odpútal, ale bál sa, že mama by všetko nahlásila.“ Jeho prípad nie je výnimkou: „Od detstva poznám mnohých kňazov, ktorí mali potomkov, v Bratislave ich bolo množstvo.“

Milanov otec mal bigotných rodičov, tí z neho chceli mať kňaza. „Dokopali ho k tomu. Výsledkom bolo, že navonok sa ukazoval ako bezchybný farár, v skutočnosti bol pokrytcom, ktorý celý život trpel zlyhaním. Bol to nešťastník, pritom obetavý, pomáhal núdznym. Predstavoval veľký ľudský paradox,“ vraví smutne Milan a dodáva, že cirkevná vrchnosť o všetkom vedela. Svedčí o tom aj fakt, že rodine finančne prispievala. „Bolo to čosi ako alimenty.“

Problémy majú desiatky

Kňazov, ktorí porušili záväzok celibátu, je viac. Hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik tvrdí, že z kňazskej služby pre tento prehrešok odchádzajú traja až štyria ľudia ročne.

Koľkí však zlyhávajú a ďalej vykonávajú pastoračnú činnosť? „Ťažko povedať, keďže priznanie prebieha medzi kňazom a spovedníkom, prípadne biskupom. Otázka hriechu je natoľko internou záležitosťou, že o väčšine prípadov sa nemusí dozvedieť ani biskup. Myslím si však, že môžeme hovoriť maximálne o desiatkach prípadov ročne.“

Celibát sa netýka výhradne rímskokatolíckej cirkvi, najstriktnejšie pravidlá má však ona. Konferencia biskupov Slovenska pritom v roku 2008 na Slovensku evidovala viac ako 2000 diecéznych kňazov, takmer 600 rehoľných kňazov, viac ako 800 rehoľníkov a takmer 2500 rehoľníčok. Celibát je síce cirkevným zákonom, čo znamená, že cirkev ho môže zrušiť, podľa Kováčika však vyplýva z postoja Ježiša Krista: „Napriek

tomu, že prijal ľudskú prirodzenosť, ostal slobodný a neoženil sa, hoci mohol.“

Nie je to ľahké

Nenaznačuje Milanov prípad, že celibát je nezmysel? Kováčik si to nemyslí: „Určite to nie je nič proti ľudskej prirodzenosti. Zo všetkých ľudí, ktorí prežívajú celibát, či už chcene, alebo nechcene, je len šesť percent motivovaných nábožensky.“

Kaplán z Marianky Marek Vadrna priznáva, že celibát síce nie je prirodzený, ale neberie to negatívne: „Ľuďom, ktorí ma potrebujú, sa môžem venovať naplno. Nevieť si predstaviť, že by som mal rodinu, keď som poslaný k mnohým.“ Pavel Pakoš, kňaz Banskobystrickej diecézy v rozhovore pre sme.sk v roku 2007 povedal: „Mal som problém prijať celibát. Pochyboval som, zdalo sa mi to pokrytecké. Musel som na to dorásť. Až po tridsiatom roku života som spoznal nutnosť slobodného stavu pre katolíckeho kňaza.“ Priznáva, že vývoj mal aj boľavú fázu, zdalo sa mu to proti prírode.

Kňaz Jozef Červeň sa v inom rozhovore vyjadril, že „existujú mnohí, ktorí by na kňazstve všetko v pohode zvládali, akurát toto jedno nie. Pritom mali také vlastnosti, že ich odchod bol pre cirkev škodou. Podľa mňa by mal nastať posun, aby bol celibát dobrovoľný aj u nás.“

Je celibát utrpením? „Utrpením je pre mňa to, čo nedokážem pochopiť. Toto chápem. Utrpením je možno v tom zmysle, že sa niekedy cítim osamelý, aj keď mám spolubratov. Celibát považujem za ťažkú výzvu, ale som presvedčený, že má zmysel,“ vysvetľuje Vadrna. Kováčik priznáva, že celibát možno necíti úplne ako dar. „Ale viem, že ide o formu obety, ktorú prinášam, aby som mohol robiť to, k čomu som povolaný. Samozrejme, každý z nás potvrdí, že celibát pre normálneho a zdravého muža nie je ľahký.“

Riešením je aj preloženie kňaza

Kováčik vysvetľuje, že každý prípad porušenia celibátu je individuálny. „Je dôležité rozlíšiť, či ide o dlhodobý stav, alebo jednorazový

prehrešok. Sme krehkí ľudia, a ako hovorí Písmo, dar nosíme v hlinených nádobách. Stať sa môže všetličo.“ Dodáva, že ak je dôsledkom pomeru kňaza so ženou dieťa, vzniká záväzok a duchovný sa nemôže tváriť, že sa nič nestalo. „O dieťa sa treba postarať.“

Ak prišlo k porušeniu celibátu, cirkev spolu s „hriešnikom“ hľadá riešenie. V prípade, že skutok jasne oľutuje a túži pokračovať v pastoračii, je mu to umožnené. Musí však absolvovať predpísané úkony pokánia. Okrem nich prichádza k pohovoru či napomenutiu od biskupa. „Pokiaľ chce niekto pokračovať v kňazstve, nemôže mať bočný vzťah. Musí si vybrať,“ vraví Kováčik.

Často dochádza aj k preloženiu duchovného. „Ak má kňaz vzťah v jednej farnosti, najlogickejšie je, ak prejde do inej. Často sa stáva, že tam nie je farárom, ale napríklad výpomocným duchovným. Okamžitý trest pre duchovného prichádza až v prípade, že sa chce oženiť. „Stačí pokus a je suspendovaný z kňazskej služby,“ vraví Kováčik.

Hovorca KBS odmieta, že by sa cirkev snažila prípady utajovať. „Nejde o utulávanie, ale vyvstáva tu otázka, nakoľko ide o verejný skutok a nakoľko z toho zbytočne robí ďalšie pohoršenie. Najjednoduchšie by bolo zverejniť to v bulvári, ale tí ľudia sú už dosť zranení, že si tie veci musia riešiť sami v sebe. Cirkev určite nemá záujem tieto veci kryť.“

Viem, že ide o formu obety, ktorú prinášam, aby som mohol robiť to, k čomu som povolaný.

Marek Vadrna, kaplán

Zaujímavosti o celibáte

Slovo celibát pochádza z latinčiny, znamená slobodný, teda neženatý/ nevydatá. Prvý výraznejší pokus o jeho zavedenie prišiel v 4. storočí na synode v Elvire, radikálnejší krok sa objavil na prvom lateránskom koncile v roku 1123, pričom celibát ako záväzný pre cirkev potvrdil aj druhý lateránsky koncil v roku 1139. Celibát v dnešnom ponímaní sa začal prísnejšie dodržiavať až po tridentskom koncile (1545-1563).

Karol Sudor, SME 5.6.2010

Cirkev blahorečila kňaza Solidarity

Dav Poliakov si vo Varšave uctil duchovného, ktorého za jeho boj proti komunizmu zavraždili

Jerzy Popieluszko slúžil omše za vlasť aj v časoch tvrdého komunizmu. Po 26 rokoch od mučeníckej smrti ho blahorečili.

Nad oltárom na varšavskom námestí maršala Pilsudského sa do dialky týčil veľký nápis - „zlo poraz dobrom“. Práve týmto heslom dával poľský kňaz Jerzy Popieluszko sily Poliakom v boji proti komunizmu.

Viedol omše za vlasť

Duchovného, ktorého v 80. rokoch v čase stanného práva v Poľsku prezývali kaplánom protikomunistického hnutia Solidarity, zabil za jeho činnosť v roku 1984 príslušníci tajnej bezpečnosti. Dvadsaťšesť rokov po smrti ho v nedeľu zástupcovia Vatikánu blahorečili, čo je tretí zo štyroch krokov pri vyhlásení za svätého. Do Varšavy si ho prišlo uctiť 150-tisíc ľudí. „Jeho zaničená služba a martýrstvo sú výnimočným symbolom víťazstva dobra nad zlom,“ ocenil Popieluszka z Cypru, kde bol na návšteve aj pápež Benedikt XVI.

Jerzy Popieluszko bol nevysoký a často chorý mladý kňaz. V auguste 1980, keď vypukli v krajine veľké štrajky, viedol omšu na podporu štrajkujúcich hutníkov vo Varšave. „Na tú omšu nikdy nezabudnem. Mal som ohromnú trému. Už samá situácia bola úplne nová. Čo nastane?“ spomínal neskôr podľa TVN24 Popieluszko na historické okamihy.

Rýchlo sa dostal do prostredia odporcov režimu z hnutia Solidarity. Vyhlásenie vojnového stavu v decembri 1981 kňaza neumlčalo.

O mesiac prvýkrát slúžil takzvanú omšu za vlasť. Protivníci ich nazývali aj protikomunistickými mítingami. „Aby si človek zachoval dôstojnosť, musí zostať slobodným, dokonca aj pri zokrajšej porobe,“ povedal raz podľa TVN24.

Jeho omše vysielalo Rádio Slobodná Európa, vďaka čomu jeho hlas počúvali milióny Poliakov. Pri chytľavých kázniach pritom neimprovizoval, všetko si dôkladne pripravil.

Takmer okamžite sa oňho začala zaujímať poľská štátna bezpečnosť. „Vedel, že jeho život je v nebezpečenstve, no nebál sa smrti, neprestal kázať proti zlým veciam v režime,“ povedala pre AFP Anna, jedna z účastníčok nedeľnej omše.

Telo hodili do Visly

Agenti navštevovali jeho omše a hľadali spôsoby, ako populárny hlas umlčať. Keď sa ho nepodarilo zastrašiť hodením tehly s výbušným materiálom do bytu či krátkym uväznením, pritvrdili. Prvý pokus o atentát im nevyšiel. Hodenie kameňa do skla idúceho auta prežil, o šesť dní, 19. októbra 1984, traja agenti po omši v meste Bydgoszcz Popieluszka uniesli. Zviazaného kňaza hodili do kufra auta a neskôr na smrť umučili. Zohavené telo duchovného hodili do Visly, kde ho vylovili až o desať dní.

„Novembrový pohreb v kostole sv. Stanislawa Kostky sa zmenil na veľkú manifestáciu opozície, zúčastnilo sa na ňom 600-tisíc ľudí,“ napísal denník Gazeta Wyborcza. Troch agentov neskôr odsúdili a skončili vo väzení. Všetci sú už na slobode.

Tomáš Vasilko
SME 8.6.2010

Most na Nitriansky hrad má narušenú statiku

Vstupný kamenný most na Nitriansky hrad bude treba nanovo postaviť, má narušenú statiku. Biskupstvo naň preto zatiaľ neosadilo zreštaurované sochy svätých, ktoré ho kedysi lemovali. „Sochy sú už pripravené, len statika mosta je veľmi narušená a je potrebné znova ho vybudovať podľa technologických požiadaviek pamiatkarov,“ povedal nitriansky diecézny biskup Viliam Judák. Predpokladané náklady na most sú okolo 400 000 eur. Biskupstvo zatiaľ zháňa peniaze. Uchádzalo sa aj o eurofondy, no bez úspechu. „Je prísľub zo strany mesta a kraja, že v spolupráci s biskupským úradom budú o moste uvažovať,“ uviedol Judák.

(SITA), PRAVDA, 8.6.2010

Pápež n a Cypre

Cyprus hostí po prvýkrát v histórii hlavu rímskokatolíckej cirkvi. V krajine žije len 3%-ná menšina katolíkov. Väčšina obyvateľov sú pravoslávneho vierovyznania. Práve návštevou Cypru sa pápež Benedikt XVI. pokúsi posilniť vzťahy s pravoslávnymi kresťanmi. **Markíza, 5.6.2010**

Biskupa zabil šofér

Zo štvrtkovej vraždy rímskokatolíckeho biskupa v tureckom Iskenдерune Luigiho Padoveseho včera obvinili jeho vodiča. Polícia tvrdí, že zločin nebol politicky motivovaný. Šofér, ktorý pred časom prestúpil na katolícku vieru, sa priznal, že biskupa ubodal. „Mal som zjavenie a zabil som ho,“ uviedol. **(Čtk)**

Pravda, 5.6.2010

Zomrel emeritný biskup

ECAV Ján Antal

Emeritný biskup Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Ján Antal zomrel v sobotu vo veku nedožitých 84 rokov, posledná rozlúčka s ním bola včera v Rastislaviciach. **PETER DODEK**
Šport, 9.6.2010

Kňaz mal detské porno

Katolícka cirkev v Dánsku suspendovala kňaza po tom, čo sa dozvedela, že pred piatimi rokmi dostal pokutu za prechovávanie detskej pornografie. Kňaza suspendovali už minulý mesiac, no cirkev vtedy neudala dôvod. Farár sa priznal, že vlastní 38 videí s detskou pornografiou a dostal pokutu 6-tisíc dánskych korún (800 eur). Kňaz sa vrátil do svojej domovskej krajiny, jeho suspendácia však platí aj tam. V inom prípade súd v rakúskom Viedenskom Novom Meste odsúdil na osem mesiacov väzenia farára z Dolného Rakúska, ktorého uznal za vinného zo šírenia detskej pornografie. **(tasr), Plus jeden deň, 5.6.2010**

Obetiam povodní pomôžu zbierky

Charitatívne organizácie vyzývajú po úspechu s Haiti aj na pomoc zatopeným na Slovensku

Povodne budú krotiť politici, cirkev aj tretí sektor. Prispieť môžu všetci.

Januárové zemetrasenie na Haiti ukázalo, že Slováci dokážu cítiť s cudzím nešťastím. V deviatich zbierkach poslali na pomoc chudobného karibského ostrovného štátu dva milióny eur. Teraz, keď živelná pohroma zasiahla vlastných, sa pomoc zatiaľ rozhybava pomaly.

Kým v Česku či Poľsku bežia charitatívne zbierky na pomoc obetiam povodni už dva týždne, na Slovensku vyhlásila pri začiatku záplav zbierku len Slovenská katolícka charita. Tá sa však v podstate nerozbehla.

Potom, ako sa situácia tento týždeň vyhrotila a pomoc začali sľubovať aj politici, prevzala iniciatívu Strana maďarskej koalície, ktorá pre poškodených otvorila vlastný účet. Dovčera naň pribudlo 3200 eur.

Mimovládny sa zobúdzajú

Tradičné charitatívne organizácie začali konať včera. Po dramatických udalostiach na východe Slovenska ohlásili vypísanie zbierok Adventisti siedmeho dňa a ich charitatívna organizácia Adra, mimovládna organizácia Človek v ohrození, vlastnú zbierku zvažuje aj Slovenský červený kríž.

Slovenská katolícka charita, ktorá zbierku oficiálne vyhlásila už 19. mája, sa tiež rozhodla iniciatívu oživiť. „Dostal sa vyzbieralo minimum. Ľudia sa zrejme najskôr snažia pomáhať priamo, mnohí nedávno prispievali na Haiti a už im to finančne nevychádza,“ myslí si Andrea Topolská z charity.

Ľudí i firmy včera opäť vyzvala, aby pomohli. „Prioritou charity je zakúpiť vysušáče, dezinfekčný materiál, pitnú vodu, náradie a súčiastky na obnovu zaplavených domov.“

Adventisti chcú dary začať zbierať už dnes na stretnutiach veriacich v zboroch, výnos pridajú k oficiálnej zbierke, ktorú plánuje Adra spustiť začiatkom týždňa.

Keď ostatní zabudnú

Peniaze chcú využiť na pomoc obetiam priamo v teréne, na postihnuté miesta sa chystajú aj ich dobrovoľníci. „Vojaci odídu a ľudia sa ostanú trápiť sami,“ vraví koordinátor projektu Pavel Cimerman.

Organizácia Človek v ohrození včera ráno zbierku neplánovala. „Zbierky vyhlasujeme v krajinách, kde je rozsah škôd taký veľký, že je nad schopnosti miestnych inštitúcií situáciu zvládnuť,“ vravel dopoludnia projektový manažér Pavol Makýš. Popoludní to prehodnotili a ministerstvo vnútra o vypísanie zbierky požiadali. „Rozsah povodní sa ukazuje taký obrovský, že sme sa rozhodli konať,“ povedala šéfká oddelenia humanitárnej pomoci Marcela

Ondeková. Prispieť bude možné od pondelka.

Slovenský červený kríž o zbierke zatiaľ len uvažuje. „Snažíme sa pomáhať materiálne na mieste,“ povedala generálna sekretárka Zuzana Rosiarová.

Kde prispieť

- Slovenská katolícka charita, Č.Ú. 4008058424/7500 V ČSOB. variabilný symbol 170;

- Strana maďarskej koalície, č.ú. 12009248/5200 v OTP banke;

- Človek v ohrození zbierku vyhlási v pondelok;

- Adra zbierku vyhlási začiatkom týždňa;

- Slovenský červený kríž zbierku zvažuje.

Michal Piško

SME 5.6.2010

Vranov nad Topľou – modlili sa

Strach, modlitby a bezmocnosť. Takáto bola noc pre obyvateľov Vranova nad Topľou. Bezradní postávali na brehoch rieky Topľa. Mali niekoľko hodín na to, aby sa pripravili na predpovedanú prívateľovú vlnu. Aj keď urobili všetko čo mohli, záriaca voda aj tentoraz zvíťazila.“

Katarína Ihnátová, redaktorka TV JOJ: „Včera po večeri ľudia s hrôzou čakali čo sa bude diať všetci vedeli jedno. Obyvateľov Vranova nad Topľou čaká ťažká noc. Na ich mesto sa má totiž každú chvíľu dovaliť obrovská prívateľová vlna.“

Anketa: „Aj modliť sa budeme veru, a pána Boha prosiť, aby nám to pomohol prekonať, prežiť.“

Tomáš Lešo, primátor Vranova nad Topľou: „Vlastne od rána sa pripravujeme na zátopovú vlnu.“

Anketa: „Budeme tu všetci do rána čakať, že čo bude.“

Katarína Ihnátová, redaktorka TV JOJ: „Po hodinách dlhého čakania sa zdalo, že to bol iba planý poplach. Voda sa ale na mesto vyrútila v plnej sile dnes ráno o šiestej hodine nepomohli teda ani modlitby. Hasiči do hodi-

ny evakovali celú ulicu v centre mesta.“

Jozef Ondrej, riaditeľ OR HaZZ: „Musíme tých ľudí presvedčať, aby vlastne opustili svoje domovy, pretože báli sa o nich a vlastne nechceli sa s nimi rozlúčiť.“

Katarína Ihnátová, redaktorka TV JOJ: „Ľudia si rozzúrenú riekou fotili do mobilov. Skupinke z nich sa ale pritom naskytol šokujúci pohľad. Zrazu v rieke videli plávať mŕtve ľudské telo.“

Juraj Sabol, riaditeľ OR PZ Vranov nad Topľou: „Včera bol tento muž spozorovaný na moste cez riekou Topľa.“

Jozef Ondrej, riaditeľ OR HaZZ: „Naši príslušníci sa ho snažili zachytiť na troch mostoch, dole v potoku, ale v podstate sa nepodarilo.“

Katarína Ihnátová, redaktorka TV JOJ: „Pravdepodobne ide o 46-ročného muža z obce Hermanovce nad Topľou.“

Juraj Sabol, riaditeľ OR PZ Vranov nad Topľou: „Pátranie po mužovi z obce Hermanovce nad Topľou bolo vyhlásené 15.5.“

Katarína Ihnátová, TV JOJ, 5.6.2010

Základná umelecká škola v Hlohovci sa bude sťahovať

Mladí hudobníci z Hlohovca sa tešia, rozvíjaniu ich talentu v plesnivých a vlhkých triedach odzvonilo. Zo schátratej budovy Základnej umeleckej školy, ktorá sa im už roky rúca na hlavy, sa budú sťahovať.

Katarína Švábová, redaktorka STV: „Medzi hniúcimi múrmi viac ako tridsaťročnej budovy, ktorá je majetkom cirkvi, sa denne vzdeláva 240 žiakov hudobného odboru. Dnes je jasné, budú sa sťahovať.“

Žiaci hudobného odboru ZUŠ v Hlohovci:

Opýtaný 1: „Človek sa nedobre cíti, keď vidí tie steny.“

Opýtaný 2: „Praskliny, smrad, niekedy plesň.“

Milan Bango, žiak hudobného odboru ZUŠ v Hlohovci: „Teším sa na nové prostredie, na novú školu, kde bude teplo, sucho.“

Katarína Švábová, redaktorka STV: „Prevádzku umeleckej školy stopli hygienici.“

Gabriela Drgoňová, učiteľka ZUŠ v Hlohovci: „Z hygienických dôvodov to nemáme dovolené, máme tu len do 31. júna.“

Miroslav Váry, riaditeľ ZUŠ v Hlohovci: „Už v septembri by sa tam nemalo ďalej vyučovať.“

Katarína Švábová, redaktorka STV: „Novým domovom hudobných talentov sa stanú komornejšie priestory, v ktorých sídlia ich spolužiaci z ostatných odborov.“

Eva Lukáčová, prednostka MsÚ v Hlohovci: „Sťahovanie je vlastne výsledkom analýzy priestorových možností, ktoré mesto má.“

Katarína Švábová, redaktorka STV: „Posledné slovo vo veci sťahovania umeleckej školy budú mať mestskí poslanci. Záverečný verdikt padne 24. júna.“

Ján Tassy, poslanec MsZ v Hlohovci: „Som presvedčený, že jednomyseľne tento materiál schvália.“

Katarína Švábová
STV 1, 7.6.2010

Cirkev hovorí do politiky. No a čo?

Namiesto diskusie o obsahu pastierskeho listu biskupov sa opäť diskutuje len o tom, či mal vôbec vzniknúť.

Minulotýždňový pastiersky list slovenských biskupov k parlamentným voľbám, ale najmä výzva spišských dekanov voliť KDĽ vyvolali diskusiu. Rozhorčené vyjadrenia o zasahovaní cirkvi do politiky síce vyznievajú ako obrana neutrálnosti verejnej sféry, ale sú jej pravým opakom. Klerici majú plné právo formulovať verejné výzvy tak, ako ho majú ostatní občania: herci, občianski aktivisti, odborári, ale aj radoví obyvatelia. Obmedzovanie tohto práva by bolo útokom na slobodnú výmenu názorov a tým pádom spochybnením neutrálnosti verejného života.

Nielen nečlenovia cirkvi, ale mnohokrát aj samotní veriaci vnímajú cirkev ako kňazskú organizáciu. Rovnocennou súčasťou cirkvi sú však laici. Nemecké Wir sind Kirche (My sme cirkev) platí rovnako pre klerikov aj laikov. Vylúčenie cirkvi z verejnej, v tomto prípade predvolebnej diskusie by znamenalo vylúčenie všetkých občanov -katolíkov. Proti tomu by určite protestovali aj tí, ktorí „miešanie sa“ cirkvi do politiky pravidelne kritizujú.

Nešťastné spojenie

Slovenským špecifikom však je, že pri diskusií o cirkvi a politike sa mnohým automaticky vybavuje vojnový slovenský štát na čele s katolíckym kňazom. Toto nešťastné spojenie, ktoré v tom čase nepodporil ani Vatikán, je však historickým reliktom a predkladať ho ako dôkaz politických ambícií cirkvi je zavádzajúce. Vyjadrenia cirkevných predstaviteľov k po-

litickému daniu v zahraničí sú pritom oveľa priamočiarejšie ako na Slovensku, kde biskupi berú ohľad na tieh slovenského štátu a možné obvinenia z klerikalizmu.

Stačí si prečítať vyjadrenie Rady Českej biskupskej konferencie pre spravodlivosť a pokoj s názvom Koho voliť - Dlh voči sebe alebo iným, podpísané biskupom Malým, ktoré bolo až také jasné, že sa od neho dištancoval aj predseda biskupskej konferencie. Iným príkladom je otvorený spor časti amerických biskupov s prezidentom Barackom Obamom.

Len povinná jazda

Namiesto kritickej reflexie obsahu pastierskeho listu sa tak opäť diskutuje najmä o tom, či mal vôbec vzniknúť. Pritom podľa niektorých veriacich bol list len povinnou jazdou a svojím obsahom nemôže žiadnej strane pomôcť ani uškodiť. Keďže členovia cirkvi sú voličmi všetkých politických strán, biskupi nemôžu otvorene podporiť len niektoré z nich. Navyše, cirkevný dokument Gaudium et spes (Radosť a nádej), ktorý biskupi vo svojom liste viackrát citovali, prikazuje rešpektovať „oprávnenosť odlišných mienok“ na riadenie vecí verejných. Na druhej strane, ak sa členovia istej strany (strán) spreneveria službe spoločnému dobru, je cirkev povinná upozorniť na to bez ohľadu, či ide o sociálnych, alebo kresťanských demokratov. Odpoveď na otázku, kto počas uplynulých štyroch rokov slúžil nie spoločnému, ale len svojmu dobru, si nakoniec musí dať každý volič, aj ten veriaci, sám.

Imrich Gazda Autor je publicista
SME 9.6.2010

PLÁNOVAL ATENTÁT NA PÁPEŽA?

V prípade biskupa Luigiho Padovesea zavraždeného 3. júna v Turecku sa vynárajú nové šokujúce náznaky.

Podľa španielskych novín pripravoval atentátnik Murat Altun (26) pôvodne vraždu pápeža.

Výšetrovatelia zistili, že zavraždený šéf tureckej biskupskej konferencie pochádzajúci z Talianska Luigi Padovese (+ 63) mal cestovať na stretnutie s pápežom Benediktom XVI.

Pár hodín pred odletom však účasť na synode biskupov z celej oblasti od-

volal. S Padovesem mal letieť aj jeho moslimský šofér Altun, z ktorého sa neskôr vyklúľ vrah.

Podľa denníka El Pais je preto možné, že Padoveseho zavraždil jeho šofér z pomsty, lebo mu prekázil plán spáchať atentát na pápeža.

Padoveseho zavraždil jeho šofér 20 bodnými ranami. Otázne tiež je, či konal sám, alebo mal nejakých pomocníkov. Turecká polícia preveruje aj túto možnosť. (amb), **Plus jeden deň, 10.6.2010**

Vládnutie s normalizačnou estetikou

Tých, ktorí po zmene režimu zastávali názor, že o rozdelení federácie majú rozhodovať občania a nie dvaja politici, Robert Fico už viac razy nepravdivo obvinil, že nechceli Slovenskú republiku a označil ich priam za nepriateľov Slovenska.

Lenže ten istý Robert Fico si za riaditeľa svojho tlačového oddelenia vybral človeka, ktorý v roku 1992 povedal, že ak dôjde k rozdeleniu, nikdy sa s tým nedokáže zmieriť, a v septembri 2008 v rozhovore pre Plus 7 dní dodal, že „to rozdelenie bolo nezmyselné“. A premiéra by sa bolo treba tiež opýtať, či komunistická strana, ktorej bol členom, mala v programe osamostatnenie Slovenska. Róbert Fico pred desiatimi rokmi v straníckych novinách Smeru odmietol „stať sa Mečiarovým výťahom k moci“. O šesť rokov neskôr sa ním dobrovoľne stal.

V apríli tohto roku sa vyjadril, že odmieta, „aby sa ktokoľvek hanbil za to, ako žil do roku 1989“. Napriek tomu v oficiálnom životopise zatajuje svoje členstvo v komunistickej strane, v ktorej bol až do pádu režimu a ktorá mu poskytla výhody typické pre spoľahlivých komunistov.

Keď sa niekto kriticky vyjadrí na jeho adresu alebo o jeho spôsobe vládnutia, zakaždým sú to vraj bludy, lži a útoky neprajníkov. Keď on na niekoho zaútočí, zakaždým tvrdí, že hovorí pravdu. Presne v štýle, ktorý sa naučil ako mladý komunista v časoch, keď iba strana a vláda mohli mať pravdu, a tí, čo to nezdíľali, boli označovaní za triednych nepriateľov.

V priamom prenose takzvanej verejnoprávnej televízie sa oboril na líderku SDKÚ a klamal, že Prípravný výbor strany Smer bol v roku 1998, hoci ako predseda by mal poznať jej históriu a vedieť, že sa konal v októbri 1999. A aby toho nebolo málo, premieňanie verejného priestoru na arénu politickej svojvôle zavŕšil tým, že nitrianskemu kniežaťu sa rozhodol udeliť titul kráľa, Slovienov nazvať starými Slovákmi a v stránickej šou v priamom prenose demonštrovať „návrat k normalizačnej estetike“, ako to pomenovali umelci.

Štvorročné poslušné mlčanie predstaviteľov cirkvi pred svojvôľou a neetickým konaním v politike a pred jej vulgarizovaním bolo odmenené neotváraním kontroverzných či citlivých tém a tiež faktom, že pre tajnú službu mala byť cirkev (okrem autora tohto textu) v tomto období tabu a nemala proti nej nič podniknúť. Mlčanie ako modalita akceptovania zla je neraz

ľudsky, ideologicky, či dokonca aj ideovo zdôvodňované, čím sa pohodlne odbúravajú argumenty tých, čo s mlčaním nesúhlasia. Mlčanie však umožňuje zlu úspešne sa rozširovať, etablovať sa a vytvárať vzory a modely správania, ktoré sa postupne, nebadane premenia na akceptovaný fenomén. A to je azda to najhoršie, čo sa môže stať.

Ján K. Balázs, SME, 9.6.2010

Pitvou spoznával človeka

Ján Jesenius vykonal prvú verejnú pitvu v našom kultúrnom priestore

Bolo to prekonanie spoločenských predsudkov a krok v ústrety poznaniu. Pred štyristodesiatimi rokmi vykonal Ján Jesenius verejnú pitvu.

Telo je posvätná schránka. Nedomknuteľné a neskúmateľné. Aj tak možno vysvetľovať rozšírený postoj cirkvi i časti verejnosti, ktorý v minulosti bránil vedeckému skúmaniu. Napriek tomu sa našli prípady a odvážlivci, ktorých túžba po poznaní viedla k prekračovaniu spoločenských tabu. Bol ním aj Ján Jesenius, ktorý pred 410 rokmi vykonal prvú verejnú pitvu v Prahe.

Jedna z mnohých

Je začiatok 17. storočia a renesancia či pomaly sa rodiace osvietenstvo prichádza do strednej Európy stáročia po svojom talianskom vrchole. Napokon však dorazí pohľad na svet, ktorý sa vracia k pozabudnutému mysleniu antiky a zároveň odmieta scholastické metafyzické múdrosti.

Je niekoľko desaťročí pred Descartovým definitívnym rozpoľením sveta na slobodnú, vedomú realitu a mechanickú skutočnosť, ktorá povedie k modernej vede. Už však jestvujú jednotlivci, ktorí majú odvahu klásť zakázané a neprípustné otázky.

Pitva Jána Jesenia nebola výnimočná. V istom zmysle sa pitvalo už v starovekom Egypte či antickej Alexandrii, v piatom storočí v Japonsku, na prelome prvého a druhého tisícročia pravdepodobne aj v arabskom svete, ktorý v tom čase patril k centru svetovej viedlanosti. Celoplošný

zákaz pitvania v skutočnosti vydala cirkev až niekedy v dvanástom storočí, čo zase mohlo súvisieť s pomalým vznikom centier dobového poznania - univerzít.

Mnohým ľudom to však nezabránilo vykonať túto procedúru. Najmä maliari potrebovali spoznať ľudskú anatómiu. Traduje sa, že v tajnosti pitval aj Leonardo da Vinci.

Tvrdý trest

Jeseniovu júnovú pitvu zločinca potrestaného obesením odborná verejnosť privítala. Obyčajný ľud sa však postavil proti pokusom akéhosi filozofa a lekára.

Osudnými mu však neboli jeho predvedecké skúmania.

Jesenius sa pridal k protikatolíckej a proticisárskej opozícii, ktorú však neskôr potlačili. Po bitke na Bielej hore a ukončení stavovského povstania patril Jesenius k najradikálnejším potrestaným. Údajne mu najskôr vyrezali jazyk, až potom ho popravili.

To už bolo viac ako desať rokov po tom, ako Galileo Galilei svojím ďalekohľadom odštartoval zmenu ľudského myslenia.

Tomáš Prokopčák, SME, 9.6.2010

Ján Jesenius

- Narodil sa v roku 1566 vo Vroclave.
- študoval filozofiu a medicínu.
- V júni v roku 1600 vykonal prvú verejnú pitvu ľudského tela.
- Pôsobil ako rektor, lekár, učiteľ a diplomat.
- v Bratislave ho zatkli.
- Popravili ho 21. júna 1621 v Prahe. Dôvodom bola účasť na protihabsburskom povstaní.

Kazateľnicu majú rovnvo v oltári!

ARDOVO - Ardovčanom môže závidieť celé Slovensko! V maličkých obci pri Rožňave sú pyšní na kostolík, ktorý je národnou kultúrnou pamiatkou z roku 1788. Evanjelický chrám nespravuje cirkev, ale obec.

Ak treba, tak starosta zaskakuje aj za kostolníka.

Návštevníkom ukazuje najmä raritu - do oltára vstavanú kazateľnicu z dreva!

„K schátranému kostolíku, do ktorého v bývalom režime chodilo len málo ľudí, sa cirkev správala macošsky. Oltár bol prakticky zničený, nefungoval ani starý, vyše 200-ročný organ. Všetko sme zrekonštruovali vďaka príspevku 33-tisíc eur z fondu Pro Slovakia, „ teší sa Juraj Kohári, starosta Ardova, v ktorom žije 170 obyvateľov. Keď treba, tak zaskakuje aj za kostolníka. „Návštevníci obdivujú najmä organ a vstavanú drevenú kazateľnicu, akých je u nás málo. Väčšinou sú vedľa oltára, „ vysvetlil. V kostolíku sa uskutočnil už aj rockový koncert, len na prvú svadbu stále čakajú. (kz)

Nový Čas 10.6.2010

Vo veži gréckokatolíckeho kostola v Kráľovskom Chlmci je konečne zvon

Gréckokatolícki veriaci sa v Kráľovskom Chlmci začali organizovať po zmene režimu. Odvtedy kúpili pozemok, na ktorom v roku 2004 postavili kostol. Uplynulo šesť rokov, kým sa vo veži kostola rozozvučal aj zvon, ktorý bol vysvätený v nedeľu.

Bartók Csaba, redaktor STV: „V centre Medzibodrožia, v Kráľovskom Chlmci, žije 1200 maďarských gréckokatolíckych veriacich, ktorí pod vedením duchovného Attilu Vaklesa neustále čosi budujú.“

Csűrös András: „Pomáhali mnohí, niekto prispel peniazmi, iní pracou, vďaka Bohu sme gréckokatolícky kostol postavili, teraz sme z darov kúpili nový zvon, vždy napredujeme.“

Hornýák János: „Je to veľký deň, keďže sa splnil dávny sen tejto malej náboženskej obce.“

Bartók Csaba, redaktor STV: „Zvon sv. Juraja, ktorý váži dva

metráky, bol po vysvätení ihneď premiestnený do veže a po slávnostnej omši si veriaci mohli vypočuť aj jeho hlahol.“

Müller Zoltán: „Je to niečo zázračné, túžil som počuť jeho zvuk, možno ma bude odprevádzať na cintorín.“

Vakles Attila, dekan: „Zvon stál 8500 eur, čo pre niekoho možno nie je vysoká suma, no v prestarnutom regióne s vysokou nezamestnanosťou, kde ľudí treba každý deň povzbudzovať, aby tu ostali, aby si tu založili rodinu, je to veľká vec, veľké úsilie.“

Bartók Csaba, redaktor STV: „Náboženská obec sa rozrástla nielen týmto smerom, v zadnom trakte, ktorý vidíte na obrazovke, plánujú vybudovať kresťanské centrum a okrem toho aj teraz kladú veľký dôraz na prácu s mládežou a pastoračnú činnosť.“

STV 2, 9.6.2010

Liečbu rakoviny prsníka klientkam štátnej poisťovne už takmer rok platí cirkev

Liečbu rakoviny prsníka klientkam štátnej poisťovne už takmer rok platí cirkev. Tvrdí to konateľka Mammacentra sv. Agáty v Banskej Bystrici, Gabriela Bezáková. Ide o špecializovanú nemocnicu na liečbu rakoviny prsníka, ktorej zriaďovateľom je rímskokatolícke biskupstvo v Banskej Bystrici. Podľa slov konateľky zariadenia, štátne Všeobecná zdravotná poisťovňa už od augusta 2009 nemá záujem uzavrieť s nimi zmluvu na špecializovaný onkologický program.“

Gabriela Bezáková, konateľka Mammacentra sv. Agáty v Banskej Bystrici: „My sme už uzavreli zmluvu s dvomi súkromnými poisťovňami s Dôverou a Unionom, vyšetrili sme teda viac ako tisíc pacientiek, z toho ale 80%, čiže 8 pacientiek z desiatich patria Všeobecnej zdravotnej poisťovni. So Všeobecnou zdravotnou poisťovňou nemáme zmluvu, napriek tomu, že sme sa o to teda snažili, keďže nechceme diskriminovať pacientky Všeobecnej zdravotnej poisťovne,

Banskobystrický biskupský úrad rozhodol, že bude hradíť túto zdravotnú starostlivosť aj pre pacientky Všeobecnej zdravotnej poisťovne.“

Alžbeta Kalamárová, moderátorka Rádia Lumen: „Mammacentrum ako jediné zariadenie v regióne, druhé na Slovensku, robí vákuovú mamotómiu. V zariadení pracujú aj s digitálnym mamografom, ktorý je v tomto regióne zatiaľ iba v Mammacentre. Podľa Gabriely Bezákovvej je preto nepochopiteľné, prečo Všeobecná zdravotná poisťovňa váha s podpísaním zmluvy.“

Gabriela Bezáková, konateľka Mammacentra sv. Agáty v Banskej Bystrici: „Argumenty Všeobecnej zdravotnej poisťovne nie sú také celkom jednoznačné, nevieme prečo vlastne nechce uzavrieť s nami zmluvu. Snažíme sa o to už od 12. augusta, kedy bola udelená nášmu zariadeniu licencencia špecializovanej nemocnice Ministerstvom zdravotníctva. Bolo nejaké rokovanie v novembri, odvtedy teda nič sa nepohlo, snažili sme sa

o stretnutie, to posledné rokovanie so Všeobecnou poisťovňou bolo 5. mája, boli povedané určité ústne prisľuby, ale odvtedy sme nedostali žiadne vyrozumenie teda že či bude zazmluvnená, kedy bude zazmluvnená.“

Boris Koróni, moderátor Rádia Lumen: „Hovorkyňa Všeobecnej zdravotnej poisťovne Petra Balážová v reakcii uviedla, že odmietajú demagogické tvrdenia Mammacentra sv. Agáty. Podľa jej slov sa toto súkromné zdravotnícke zariadenie svojimi vyhláseniami pasuje do úlohy jediného zdravotníckeho zariadenia na Slovensku, ktoré zabezpečuje liečbu žien s rakovinou prsníka. Ako dodala, Všeobecná poisťovňa má liečbu svojich poisteniek s touto diagnózou dostatočne zabezpečenú u svojich zmluvných poskytovateľov. Uzatvorená zmluva s Rooseveltovou nemocnicou v Banskej Bystrici znamená podľa hovorkyne poisťovne dostupnú zdravotnú starostlivosť najvyššej kvality.“

Rádio Lumen, 10.6.2010

Demonštrácia podpory pre katolícku cirkev

Tisícky kňazov z celého sveta sa zhromaždili v Ríme s cieľom zúčastniť sa na podujatí, ktoré by malo byť demonštráciou podpory pre katolícku cirkev, otrasenú škandálmi okolo zneužívania detí. Druhý muž Vatikánu kardinál Tarcisio Bertone v stredu vyhlásil, že škandály okolo zneužívania detí poškodili imidž katolíckej cirkvi, ktorá podľa jeho slov potrebuje „duchovnú obrodu“. Približne 9000 kňazov zo všetkých kútov sveta oslavuje v Ríme od stredy do piatka koniec Roku katolíckych duchovných.

V utorok pochodovali v Ríme smerom k Vatikánu zástupcovia šiestich skupín, ktoré chcú dosiahnuť, aby ženy mohli byť vysvätené za rímskokatolícke farárky. Vatikánska polícia demonštrantov zastavila a požiadala ich, aby z Námestia svätého Petra odišli, čomu vyhovel.

JÁN FELIX
Šport 11.6.2010

Susan Boyle zaspieva pápežovi

GLASGOW - Víťazka súťaže Británia má talent z roku 2009 Susan Boyle (49) bude vystupovať pre pápeža Benedikta XVI., ktorý v septembri prvýkrát navštívi škótsky Glasgow. Speváčka sa veľmi teší, že bude môcť predviesť svoj talent hlave katolíckej cirkvi.

Susan ani jej zástupcovia ešte nedostali záväznú zmluvu, ale britská katolícka cirkev si želá, aby táto „škótska kostolníčka“ vystúpila pri príležitosti omše slúženej Benediktom XVI. „Pápež je osobnosť a moje vystúpenie nebude určené len jemu, ale každému, „ pochválila sa Susan. Amatérska speváčka bola predtým nezamestnaná a jej najväčšou záľubou bola práca dobrovoľníčky v kostole. Škaredé káčatko s božským hlasom sa stalo zo dňa na deň slávnym a jej prvý album I dreamed a dream sa stal najpredávanejším na svete za rok 2009. (jab, čtk)

Nový Čas 11.6.2010

Prekrižujete sa a vylúčia vás z MS!

Čo je to za nezmyselné nariadenie FIFA?

JOHANNESBURG - Vztyčený prostredník vám prejde, ale prekrižovanie nie. Nariadenie Medzinárodnej futbalovej federácie (FIFA) môže viesť k masnej pokute, či dokonca vylúčeniu z majstrovstiev sveta. FIFA chce mať totiž šampionát bez akýchkoľvek náboženských gest. Budú si musieť hráči odpustiť po góle „ďakovačku“ Bohu, či Alláhovi? Nebudú sa môcť prežehnať?

Ťažko čakať, že veriaci futbalisti vo vybičovanej atmosfére zvládnu svoje emócie.

Je celkom pochopiteľné, že FIFA zakazuje reklamné odkazy, ktoré hráči nosia na tričkách pod dresmi, aj preto sa vyzlečenie dresu trestá automaticky žltou kartou. Aj brazílsky útočník Kaká si po góle často vyhrnie dres, pod ktorým má tričko s nápisom „Patím Ježišovi“.

Za náboženské gestá sa síce žltá karta dávať nebude, ale rozhodca udalosť zapíše do zápisu o stretnutí a tímu bude hroziť pokuta, či dokonca vylúčenie z turnaja. FIFA napríklad nechce pustiť na augustové Olympijské hry mládeže v Singapure dievčenskú futbalovú reprezentáciu Iránu v ich typických moslim-

ských šatkách hidžáb, ale pristúpila na kompromis, že Iránčanky budú hrať v čiapkách.

Sám šéf FIFA Sepp Blatter nerád vidí na ihriskách akékoľvek náboženské prejavy, pretože sa obáva provokácií, ktoré by mohli viesť k národnostným konfliktom. „Náboženstvo nemá miesto vo futbale, „ vyhlásil Blatter. Vyslúžil si za to ostrú kritiku z Vatikánu, ale aj od dvoch tisícoviek evanjelických kňazov z Paraguaja, ktorí vo svojom vyhlásení tvrdia: „Gestá rozhodne nevyvolávajú napätie, práve naopak.“

Modlitba je predsa potvrdením priateľstva, bratstva, tolerance, jednoty a mieru. „Čudné nariadenie FIFA vyvoláva rozpaky, pretože náboženstvo je pre mnohé krajiny a ich futbalové reprezentácie neoddeliteľnou súčasťou života, či dokonca aj tréningovej a zápasovej prípravy. Stačí spomenúť silne veriacich Brazílčanov, ale aj ďalšie juhoamerické tímy, ktorých futbalisti sa modlia pri každej príležitosti. Srbi sa napríklad nechali pred odchodom na MS odfoťografovať pred Katedrálou svätého Savu a veria, že im to prinesie šťastie a Grékom na tréningu pred odjazdom do Afriky požehnali pravoslávni kňazi. Nový Čas 11.6.2010

Pohreb v Malej Lodine

Povodne zničili životy mnohým ľuďom. Na pokoji však nenechali ani mŕtvych. Zosuv pôdy v Malej Lodine zničil časť mierneho cintorína. Osem hrobov exhumovali a pozostatky nebožtíkov dávali dnes znovu do zeme.“

Redaktor TV Markíza: „Exhumované telá z poškodeného cintorína v Malej Lodine dnes opäť dnes opäť pochovali.“

Adriana Fečková, starostka, Malá Lodina: „Lodina takéto čosi nepamätá, tragédia, ktorá sa stala našej obci nepostihla iba živých, ale žiaľ aj mŕtvych.“

Redaktor TV Markíza: „Ani miestny farár ešte nič podobné nezažil. Takáto opakovaná dôstojná rozlúčka však cirkvi neprekáža.“

Ján Tkáčik, farár, Malá Lodina:

„Pohrebné obrady už boli vtedy keď dotyční ľudia pomreli, no a teraz sa posviaca hrob.“

Redaktor TV Markíza: „Na obradoch sa zišli aj pozostalí. Viacerým to pripomenulo ich osobné tragédie spred mnohých rokov. Obec teraz rieši, ako zosunutý cintorín zachrániť.“

Jozef Polaško, správca cintorína: „To bude ťažká práca pre nás, spústa miliónov korún, keď to dostaneme, že budeme môcť znovu robiť oporný múr.“

Redaktor TV Markíza: „Na cintorín v Malej Lodine presunuli v 70. rokoch aj pozostatky mŕtvych z obce Ružín, ktorú po vybudovaní priehrady zaliala voda.

Dušan Tokarčík

Markíza, 10.6.2010